TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 21 d. *

Byloje C-349/03

dėl 2003 m. rugpjūčio 7 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos N. Díaz Abad, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę, atstovaujamą K. Manji ir R. Caudwell, padedamų *QC* D. Wyatt, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijos pirmininkai P. Jann, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, A. Borg Barthet, teisėjai R. Schintgen, N. Colneric (pranešėja), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilešič, J. Malenovský ir J. Klučka,

generalinis advokatas A. Tizzano,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2005 m. kovo 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, jog netaikiusi 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB dėl valstybių narių

atsakingų institucijų savitarpio pagalbos tiesioginių ir netiesioginių mokesčių srityje (OL L 336, p. 15), iš dalies pakeistos 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyva 79/1070/EEB (OL L 331, p. 8) ir 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, p. 1, toliau – pakeistoji Direktyva 77/799), Gibraltaro teritorijoje, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutartį.

2 Teisingumo Teismo pirmininko 2003 m. gruodžio 4 d. Nutartimi Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą Komisijos pusėje.

3 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė prašo atmesti Komisijos ieškinį ir priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės netaikymas iš dalies Gibraltaro teritorijai

4 Akto dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Arijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių pritaikomųjų pataisų (OL L 73, 1972, p. 14, toliau – Stojimo aktas) 28 straipsnis nustato:

„Bendrijos institucijų aktai dėl EEB sutarties II priede išvardytų produktų ir produktų, kuriems, juos importuojant į Bendriją, turi būti taikomos konkrečios

taisyklės dėl bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo, taip pat aktai dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo netaikomi Gibraltarui, jei Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nenusprendžia kitaip."

5 Remiantis Stojimo akto 29 straipsniu kartu su jo I priedo I dalies 4 punktu, Gibraltaras nėra Bendrijos muitų teritorijos dalis.

Direktyva 77/799 ir jos pakeitimai

6 Pradinėje Direktyvos 77/799 redakcijoje buvo numatyta atsakingų institucijų savitarpio pagalba tiesioginio apmokestinimo srityje. Direktyva buvo priimta remiantis EEB sutarties 100 straipsniu (po pakeitimo – EB sutarties 100 straipsnis, dabar – EB 94 straipsnis).

7 Direktyva 79/1070 išplėtė Direktyvos 77/799 taikymo sritį pridėtinės vertės mokesčio atžvilgiu (toliau – PVM). Ji buvo priimta remiantis EEB sutarties 99 straipsniu (pakeistas Suvestiniu Europos aktu, po pakeitimo – EB sutarties 99 straipsnis, dabar – EB 93 straipsnis) ir EEB sutarties 100 straipsniu.

8 Pagal Direktyvos 79/7090 pirmą konstatuojamąją dalį „vengimas mokėti mokesčius ir mokesčių sumos mažinimas daro nuostolį biudžetui, pažeidžia sąžiningo apmokestinimo principą ir kelia pavojų sveikai konkurencijai; <...> tai neigiamai veikia sklandų bendrosios rinkos funkcionavimą". (Pataisytas vertimas)

9 Šios direktyvos antra konstatuojamoji dalis nustato:

„norint efektyviau kovoti su šia praktika, reikia stiprinti Bendrijos mokesčių administracijų bendradarbiavimą pagal bendruosius principus ir taisykles." (Pataisytas vertimas)

10 Pagal šios direktyvos trečią konstatuojamąją dalį:

„<...> (valstybių narių atsakingų institucijų) savitarpio pagalba turėtų būti išplėsta, kad apimtų netiesioginį apmokestinimą siekiant užtikrinti tinkamą mokesčių įvertinimą ir surinkimą."

11 Direktyvos 79/1070 ketvirta konstatuojamoji dalis nustato:

„<...> tarpusavio pagalba ypatingos skubos tvarka turėtų būti išplėsta, kad apimtų pridėtinės vertės mokestį – todėl, kad tai bendrasis vartojimo mokestis ir kad jis turi didelę reikšmę Bendrijos nuosavų išteklių sistemai."

12 Pagal Direktyvos 79/1070 2 straipsnį valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1981 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą.

13 Direktyva 92/12 dar kartą išplėtė Direktyvos 77/799 taikymo sritį akcizo mineraliniam kurui, akcizo alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams bei akcizo apdorotam tabakui atžvilgiu. Direktyva 92/12 buvo pagrįsta EEB sutarties 99 straipsnio redakcija po Suvestinio Europos Akto priėmimo.

14 Pagal Direktyvos 92/12 pirmą konstatuojamąją dalį:

„<...> vidaus rinkos sukūrimui ir funkcionavimui būtinas laisvas prekių, įskaitant ir akcizais apmokestinamas prekes, judėjimas."

15 Šios direktyvos ketvirta konstatuojamoji dalis nustato, kad, siekiant užtikrinti vidaus rinkos sukūrimą ir funkcionavimą, visose valstybėse narėse akcizai turi būti taikomi vienodai.

16 Iš dalies pakeistos Direktyvos 77/799 1 straipsnio 1 dalis numato:

„Pagal šią direktyvą valstybės narės atsakingos institucijos keičiasi visa informacija, kuri gali padėti joms teisingai apskaičiuoti pajamų ir kapitalo mokesčius, bei informacija, susijusia su šių toliau išvardytų netiesioginių mokesčių apskaičiavimu:

— pridėtinės vertės mokesčio,

— akcizo mineraliniam kurui,

— akcizo alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams,

— akcizo apdorotam tabakui."

17 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Ši direktyva neįpareigoja atlikti tyrimo arba suteikti informacijos, jeigu valstybės narės, kuri turėtų pateikti tokią informaciją, įstatymai arba administracinė praktika draudžia atlikti šiuos tyrimus arba surinkti ar naudoti šią informaciją saviems tikslams."

18 Pagal Direktyvos 92/12 31 straipsnio 1 dalį valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1993 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą.

Ikiteisminė procedūra

19 Manydama, kad Jungtinė Karalystė neinformavo apie priimtas priemones dėl pakeistosios Direktyvos 77/799 perkėlimo į vidaus teisę, susijusią su Gibraltaro teritorija, Komisija pradėjo EB 226 straipsnyje numatytą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir nurodė šiai valstybei narei pateikti savo pastabas. Didžiosios Britanijos valdžios institucijos informavo Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi dėl

tiesioginio apmokestinimo 1997 m. Įsaku Nr. 26 dėl įsako dėl pajamų mokesčio pakeitimo (Income Tax (Amendment) (N°2) Ordinance 1997), įsigaliojusiu 1997 m. spalio 1 dieną. Vis dėlto Jungtinė Karalystė pareiškė, kad Gibraltarui nėra taikoma Bendra PVM sistema nei suderintos taisyklės akcizų srityje, todėl šios direktyvos nuostatos dėl šių mokesčių nėra taikomos šioje teritorijoje. Nusiuntusi papildomą oficialų pranešimą 2002 m. birželio 27 d. Komisija priėmė pagrįstą nuomonę, nurodydama šiai valstybei narei per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. Manydama, kad Jungtinės Karalystės po šios nuomonės pateiktos pastabos patvirtino, jog pagrįstoje nuomonėje nurodyti įsipareigojimai nebuvo įvykti, Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

20 Komisija pripažįsta, kad remiantis Stojimo akto 28 straipsniu Gibraltaro teritorijai netaikomos taisyklės dėl apyvartos mokesčių suderinimo, ir šios bylos tikslais ji yra pasirengusi pripažinti, kad Bendrijos teisės normos dėl akcizų suderinimo taip pat nėra taikomos šiai teritorijai.

21 Vis dėlto ji mano, kad pakeistoji Direktyva 77/799 valstybių narių atsakingų institucijų savitarpio pagalbos PVM ir akcizų srityse atžvilgiu yra Gibraltarui taikomų Bendrijos teisės normų dalis.

22 Ši direktyva nustato keitimosi informacija tarp atsakingų mokesčių srityje valstybių narių valdžios institucijų sistemą, kad būtų geriau laikomasi nacionalinės teisės aktų. Jos tikslas yra tik palengvinti keitimąsi būtina informacija mokesčiams nustatyti ir surinkti pagal kiekvienos valstybės narės mokesčių sistemą, taip kovoti su sukčiavimu mokant mokesčius, išvengti kapitalo judėjimo iškraipymo ir apsaugoti sveiką konkurenciją. Direktyvos 77/799 pakeitimai Direktyvomis 79/1070 ir 92/12 neturi jokios įtakos pačiai valstybių narių mokesčių teisei. Tai nėra teisės aktų dėl PVM ar akcizų derinimo priemonė.

23 Nors PVM ir akcizai nėra susiję su Gibraltaru, jo atsakingų mokesčių institucijų pateikta informacija gali būti naudinga, netgi būtina tinkamam šių mokesčių nustatymui kitose Europos Bendrijos dalyse.

24 Galiausiai galima daryti išvadą, kad EB 10 straipsnis reikalauja keitimosi informacija sistemos taikymo Gibraltarui.

25 Kadangi Direktyva 92/12 praktiškai išskirtinai yra susijusi su materialinių teisės aktų akcizų srityje derinimu, ji būtinai paremta EEB sutarties 99 straipsniu. Vien tas faktas, kad nuostata figūruoja priemonėje, kuri iš esmės yra materialinis derinimas, nesuteikia jai derinančios nuostatos pobūdžio. Tačiau Direktyva 79/1070 yra pagrįsta EEB sutarties 100 straipsniu. Nurodytas teisinis pagrindas Direktyvos 77/799 taikymo sričiai išplėsti atitinkamai PVM ir akcizų atžvilgiu niekaip negali nustatyti priemonių dėl savitarpio pagalbos vertinimo pagal Stojimo akto 28 straipsnį.

26 Ispanijos vyriausybė mano, kad nors Bendrija norėjo ir pripažino, jog tam tikros teritorijos dėl įvairių priežasčių nepatenka į netiesioginio apmokestinimo derinimą, ji negalėjo numatyti, kad šios teritorijos taps sukčiavimo zonomis, padarydamos žalą kitoms valstybėms narėms, dėl to, kad viena iš jų atsisako suteikti kitai informaciją apie vieną iš šių teritorijų. Tokia pati situacija greičiausiai galėtų sudaryti kliūčių materialiniam derinimui kitose teritorijose, kurioms taikomas suderinimas.

27 Ekonominė Gibraltaro padėtis, įskaitant jo įtaką įvairiems vidaus rinkos veikimo aspektams, pasikeitė. Ispanijos Karalystė, kaip šalis, kuriai nuostatų neperkėlimas pakenkė labiausiai, turi pakankamai įrodymų, kad pakeistosios Direktyvos 77/799 netaikymas Gibraltare daro žalą valstybėms narėms. Toks kraštutinis argumentas susijęs su bendradarbiavimu tarp valstybių narių, kurio pareiga išplaukia iš EB 10 straipsnio.

28 Tam tikra prasme reikia pripažinti, kad pasikeitė mokesčių institucijų bendradarbiavimo keičiantis informacija, siekiant veiksmingiau kovoti su sukčiavimu ir vengimu mokėti mokesčius, koncepcija ir reikšmė. Dėl to galima atskirti, ar bendradarbiavimo priemonė yra susijusi su mokesčių derinimo tikslais, ar ji tiesiog yra susijusi su priemone, kuri neturi tokios reikšmės ir apsiriboja bendradarbiavimo tarp valstybių narių taisyklių nustatymu.

29 Nors Ispanijoje yra teritorijų, kuriose netaikomas PVM arba kurios nepriklauso Muitų sąjungai, Ispanijos Karalystė nemano, kad Direktyva 77/799, pakeista Direktyva 79/1070 arba Direktyva 92/12, neturi būti taikoma šiose teritorijose.

30 Galiausiai Ispanijos vyriausybė mano, kad tas faktas, jog kai kurios teritorijos nepatenka į suderintų PVM ir akcizų taikymo sritį, nereiškia, jog jos automatiškai nepatenka į pakeistosios Direktyvos 77/799 taikymo sritį. Šia direktyva siekiama bendro taikymo teritorijos atžvilgiu.

31 Jungtinės Karalystės vyriausybė ginčija ieškinio pagrįstumą. Direktyvos 77/799 taikymo išplėtimas, viena vertus, PVM atžvilgiu (Direktyva 79/1070) ir, antra vertus, akcizų atžvilgiu (Direktyva 92/12), nėra susijęs su Gibraltaru.

32 Kadangi pakeistoji Direktyva 77/799 yra susijusi su savitarpio pagalba PVM srityje, ji apima „valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimą" Stojimo akto 28 straipsnio prasme ir dėl to ji netaikoma Gibraltarui. Šio straipsnio nuostatos turi būti suvokiamos savo įprastine prasme.

33 Kadangi ši direktyva yra susijusi su savitarpio pagalba akcizų srityje, ji taip pat netaikoma Gibraltarui. Tai aišku iš to, kad Gibraltaras nėra Bendrijos muitų teritorijos dalis ir kad EB sutarties nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti laisvą prekių judėjimą vidaus rinkoje, nėra taikomos Gibraltarui. Direktyvos 92/12 pirma ir kai kurios kitos konstatuojamosios dalys įrodo, kad šios direktyvos tikslas yra užtikrinti laisvą prekių judėjimą.

34 Neįmanoma atskirti savitarpio pagalbos PVM ir akcizų apskaičiavimo ir surinkimo srityje tikslų nuo nuostatų, susijusių su PVM ir akcizais, suderinimo tikslų. PVM ir akcizų apskaičiavimas bei surinkimas, kurie yra glaudžiai susiję su šioje direktyvoje numatyta savitarpio pagalba, neišvengiamai susiję su šiais mokesčiais, kuriuos reikia nustatyti ir surinkti. Mokesčių sistemos valdymo veiksmingumas yra svarbus faktorius nustatant tinkamą mokesčių dydį ir praktiniais sumetimais negali būti atskirtas nuo valstybių narių sugebėjimo rinkti mokesčius.

35 Direktyvos 77/799 taikymo srities išplėtimas Direktyvomis 79/1070 ir 92/12 buvo atliktas remiantis EEB sutarties 99 straipsniu dėl įstatymų netiesioginio apmokestinimo srityje suderinimo, kad būtų užtikrintas vidaus rinkos sukūrimas ir funkcionavimas. Teisiniai pagrindai, kuriais pasinaudota siekiant išplėsti savitarpio pagalbos sistemą iki PVM ir akcizų, negali būti lemiami šiame procese nagrinėjamiems klausimams išspręsti, tačiau taip pat yra šiai bylai svarbus veiksnys, į kurį turi būti atsižvelgta.

36 Jungtinės Karalystės vyriausybė primena, kad 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* (C-338/01, Rink. p. I-4829) 67 punkte Teisingumo Teismas nustatė, jog EB 95 straipsnio 2 dalies sąvoką „mokesčių nuostatos" reikia aiškinti ta prasme, kad ji apima ne tik nuostatas, apibrėžiančias apmokestinamuosius asmenis, apmokestinamus sandorius, apmokestinimo bazę, mokesčio dydį ir atleidimo nuo tiesioginių ir netiesioginių mokesčių atvejus, bet ir nuostatas dėl mokesčių išieškojimo taisyklių. Analogiškas požiūris turi būti taikomas ir šioje byloje.

37 Jungtinės Karalystės požiūris atitinka požiūrį, įtvirtintą neseniai mokesčių srityje priimtame Bendrijos teisės akte, kuriame bendradarbiavimo PVM srityje priemonės yra laikomos mokesčių derinimo priemonėmis (žr. 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 218/92 (OL L 264, p. l), trečią konstatuojamąją dalį).

38 Rėmimasis EB 10 straipsniu grindžiant savo motyvus siekiant išvengti pasekmės, kuri kitu atveju išplauktų iš Stojimo akto 28 straipsnio taikymo, neatitinka nei šio EB 10 straipsnio raidės, nei prasmės.

39 Ispanijos Karalystės tvirtinimai dėl nagrinėjamų Ispanijos teritorijų teisinės padėties nėra tinkami šioje byloje.

Teisingumo Teismo vertinimas

Pirminė pastaba

40 Atsižvelgiant į ikiteisminę procedūrą ir ieškinio motyvus šis ieškinys turi būti suprantamas taip, kad jis yra susijęs su pakeistosios Direktyvos 77/799 netaikymu tik PVM ir akcizams.

Atsakingų institucijų savitarpio pagalba PVM srityje

41 Pagal EB 299 straipsnio 4 dalį Sutartis yra taikoma Gibraltarui, nes jis yra Karūnos kolonija, kurios įgaliojimus užsienio reikalų srityje vykdo Jungtinė Karalystė. Tačiau pagal Stojimo aktą tam tikros Sutarties nuostatos Gibraltarui nėra taikomos (žr. 2003 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-30/01, Rink. p. I-9481, 47 punktą). Išimtys buvo įtvirtintos atsižvelgiant į specifinę teisinę padėtį ir būtent į šios teritorijos laisvojo uosto statusą.

42 Iš Stojimo akto 28 straipsnio išplaukia, kad Bendrijos institucijų aktai dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo netaikomi Gibraltarui, jei Europos Sąjungos Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nenusprendžia kitaip.

43 Kadangi ši nuostata yra išimtis iš Bendrijos teisės taikymo Europos Bendrijos teritorijoje, ji turi būti išaiškintina taip, kad jos taikymo sritis būtų apribota tiek, kiek yra absoliučiai būtina, kad būtų išsaugoti Gibraltaro interesai. Be to, ji turi būti skaitoma atsižvelgiant į EB 10 straipsnio pirmosios pastraipos antrą sakinį, pagal kurį valstybės narės turi padėti Bendrijai vykdyti jos uždavinius (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 25 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, 194/85 ir 241/85, Rink. p. 1037, 20 punktą).

44 Todėl nuostatos, kuriose apsiribojama bendradarbiavimo tarp valstybių narių numatymu, leidžiant kiekvienai iš valstybių naudotis savais informacijos paieškos ir perdavimo metodais, negali būti laikomos „aktais dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo" pagal minėtą 28 straipsnį.

45 Pakeistoji Direktyva 77/799 to neperžengia, kaip tai matyti iš jos 8 straipsnio 1 dalies, kurioje numatytos keitimosi informacija ribos, išplaukiančios iš atitinkamos valstybės narės teisės aktų ar administracinės praktikos.

46 Taigi reikia daryti išvadą, kad ta pakeistosios Direktyvos 77/799 dalis, kuri yra susijusi su PVM, nėra „aktas dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo" pagal Stojimo akto 28 straipsnį.

47 Toks vertinimas neprieštarauja tam, kurį Teisingumo Teismas atliko minėtame sprendime *Komisija prieš Tarybą*, kur pateikiamas sąvokos „mokesčių nuostatos" išaiškinimas EB 95 straipsnio 2 dalies prasme, o ne „aktų dėl suderinimo" sąvokos Stojimo akto 28 straipsnio prasme išaiškinimas.

48 Be to, Reglamento Nr. 1798/2003, kuriuo rėmėsi Jungtinės Karalystės vyriausybė, trečia konstatuojamoji dalis iš tikrųjų nustato, kad „tarp vidaus rinkai sukurti skirtų mokesčių derinimo priemonių turėtų būti bendros valstybių narių informacijos mainų sistemos sukūrimas, pagal kurią valstybių narių administracinės institucijos padėtų viena kitai ir bendradarbiautų su Komisija, kad būtų užtikrintas tinkamas PVM taikymas tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, įsigyjant prekes Bendrijos viduje ir importuojant prekes".

49 Vis dėlto tokia pirminės teisės nuostata, kaip antai Stojimo akto 28 straipsnis, negali būti aiškinama atsižvelgiant į vieną antrinės teisės akto konstatuojamąją dalį. Be to, minėta trečia konstatuojamoji dalis yra Bendrijos teisės aktų leidėjo reglamento, priimto remiantis EB 93 straipsniu, kuris visų pirma, priešingai nei Stojimo akto 28 straipsnis, neturi nukrypti leidžiančios nuostatos pobūdžio, motyvų dalis. Taigi ši konstatuojamoji dalis negali paneigti Teisingumo Teismo įvertinimo, išdėstyto šio sprendimo 46 punkte.

50 Taigi iš viso to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ta pakeistosios Direktyvos 77/799 dalis, kuri yra susijusi su PVM, yra taikoma Gibraltarui.

Atsakingų institucijų savitarpio pagalba akcizų srityje

51 Šiuo klausimu primintina, kad remiantis Stojimo akto 29 straipsniu kartu su jo I priedo I dalies 4 punktu Gibraltaras nėra Bendrijos muitų teritorijos dalis. Kaip ir Stojimo akto 28 straipsnis, ši išimtis turi būti aiškintina siaurai.

52 Šios bylos tikslais nereikia nustatyti, ar Gibraltaro išskyrimas iš Bendrijos muitų teritorijos reiškia, kad Direktyvos 92/12 nuostatos dėl teisės aktų akcizų srityje derinimo nėra taikomos Gibraltarui.

53 Iš tikrųjų darant prielaidą, kad šios nuostatos nėra taikomos šioje teritorijoje, nurodytas išskyrimas bet kuriuo atveju nereiškia, jog Gibraltarui nebūtų taikoma valstybių narių atsakingų institucijų savitarpio pagalbos pareiga, kurią akcizų srityje numato pakeistoji Direktyva 77/799. Tai, kad Gibraltaro valdžios institucijos turi laikytis šios pareigos, iš tikrųjų neturi įtakos galimam nuostatų, reikalaujančių šių mokesčių suderinimo, netaikymui šioje teritorijoje.

54 Dėl to ta pakeistosios Direktyvos 77/799 dalis, kuri yra susijusi su akcizais, yra taikoma Gibraltarui.

55 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Komisijos ieškinys laikytinas pagrįstu.

56 Taigi reikia pripažinti, kad netaikiusi PVM ir akcizų srityse pakeistosios Direktyvos 77/799 Gibraltaro teritorijoje, Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutartį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

57 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Jungtinės Karalystės ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Remiantis to paties reglamento 69 straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, Ispanijos Karalystė, kuri įstojo į bylą, pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Netaikiusi pridėtinės vertės mokesčio ir akcizų srityse 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB dėl valstybių narių atsakingų institucijų savitarpio pagalbos tiesioginių ir netiesioginių mokesčių srityje, iš dalies pakeistos 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyva 79/1070/EEB ir 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole, Gibraltaro teritorijoje, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutartį.**

2. Priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

3. Ispanijos Karalystė padengia savo išlaidas.

Parašai.